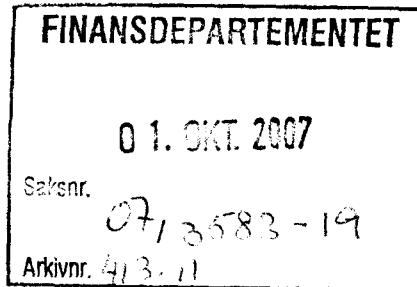

Finansdepartementet
Postboks 8008 - Dep.
0030 OSLO

Dato: 28.09.2007

Vår ref.:2007/00479 – FJA/SSj
Deres ref.: 07/3583 FM IG

Høringsuttalelse - Forskrift om transaksjonsrapportering

Innledning og sammendrag

Det vises til Finansdepartementets brev av 17.08.2007 vedlagt Kredittilsynets høringsnotat og utkast til forskriftsbestemmelser om transaksjonsrapportering.

FNH mener at rapporteringsplikten må avgrenses klarere enn det som er gjort i forslaget, og slik at foretak med begrenset tjenestespekter (rådgivning, formidling) og foretak som kun driver aktiv forvaltning, ikke blir omfattet av rapporteringsplikten.

FNH finner det beklagelig at rapporteringsplikten ikke i større grad er harmonisert på nordisk nivå. Spesielt er det betenkelig at norske myndigheter krever mer detaljert og omfattende rapportering enn andre land når det gjelder kunde-id. Hensynet til personvernet burde ha vært nærmere vurdert, særlig når opplysningene skal rapporteres videre til andre land.

FNH har i brev til Kredittilsynet av 15.06.2007 gjort rede for våre vurderinger av mange av de valg Kredittilsynet har gjort eller tatt sikte på, herunder spørsmålet om hvem rapporteringsplikten skal gjelde for, transaksjonsbegrepet, bruk av kunde-id, og konsekvensene for systemene av de valg tilsynsmyndigheten gjør. De vurderingene står fortsatt ved lag, og vi gjentar derfor ikke dem her, men vedlegger for ordens skyld det ovennevnte brevet (vedlegg 2).

Hvem skal rapporteringsplikten gjelde for

Det er uklart hvilke verdipapirforetak bestemmelsene kommer til anvendelse på. Ordlyden i § 10-36 er utformet slik at rapporteringskravene i utgangspunktet gjelder alle verdipapirforetak, uavhengig av hvilke tjenester disse tilbyr og hvor i transaksjonskjeden man befinner seg. Det bør etter vårt syn angis et virkeområde som samsvarer bedre med formålet til bestemmelsen og de retningslinjene som CESR har utarbeidet.

I mai 2007 publiserte CESR nivå 3 retningslinjer for transaksjonsrapportering (Ref: CESR/07-301). I avsnitt 22 i dette dokumentet er det gitt en klargjøring i forhold til hvilke verdipapirforetak som skal være omfattet av rapporteringsplikten. CEBS skriver der følgende:

FINANSNÆRINGENS HOVEDORGANISASJON

Postadresse/Postal address: Pb. 2473 Solli, 0202 Oslo, Norway. Kontoradresse/Visiting address: Hansteens gate 2, Oslo
Telefon/Telephone: (+47) 23 28 42 00, E-mail: fnh@fnh.no, web: www.fnh.no. Organisasjonsnr.: Finansnæringens
Hovedorganisasjon: NO 981 423 682, Finansnæringens Servicekontor: NO 969 000 938

"However, in order to enhance convergence on transaction reporting obligations for firms, CESR members have agreed a common treatment of collecting transaction information. CESR members commit themselves to collect transaction reports of those transactions which are conducted by the firms transacting directly with or as an execution venue (immediate market facing investment firms) and those transactions where the investment firm is undertaking the transaction on its own accounts (either on market or off-market). Additionally they have agreed they should be able to exchange the information necessary to identify the ultimate client or the investment firm which is dealing with the ultimate client."

Like nedenfor fremkommer den konkrete anbefalingen (vår understrekning):

"Level 3 Guidance:

As an interim solution CESR members have agreed to commit themselves to collecting the following:

- (a) Information relating to transactions conducted by the investment firms transacting directly with an execution venue (immediate market facing firm);
  - (b) information relating to transactions not covered by (a) above but where the investment firm is undertaking the transaction on its own accounts (regardless whether the transaction is executed on RM or MTF or outside them) and
  - (c) information which is necessary to identify the ultimate client on whose behalf the transaction is undertaken or that information which is necessary to establish the identity of the investment firm which is dealing with the ultimate client where the competent authority is not already in possession of such information or where it could not obtain such information in a sufficiently timely manner. CESR members shall exchange the information in points (a) and (b) and, if requested and when available the information in point (c).
- ..."

Ut fra det som fremkommer i CEBS anbefaling må det være åpenbart at verdipapirforetak som kun driver investeringstjenesten investeringsrådgivning ikke er ment å være omfattet av rapporteringsplikten. Disse vil ikke i henhold til sin tillatelse kunne *utføre* transaksjoner i noterte finansielle instrumenter. Slike foretak vil heller ikke ha anledning til å inngi ordre på vegne av kunde til annet verdipapirforetak i eget navn (kommisjonshandel). Anvendelsesområdet for transaksjonsrapportering bør således avgrenses mot slike verdipapirforetak i § 10-36 i forskriften.

En litt større gruppe verdipapirforetak som regelverket for transaksjonsrapportering ikke bør gjelde for er verdipapirforetak med begrenset tjenestespekter, jf. verdipapirforskriften § 1-3. Disse vil ikke kunne håndtere kundemidler og vil dermed heller ikke kunne inngi ordre på vegne av kunde til annet verdipapirforetak i eget navn (kommisjonshandel). De verdipapirforetak som foretak med begrenset tjenestespekter formidler ordre til, vil således ha sluttkundens identitet, og vil rapportere alle nødvendige data på transaksjonen. En rapporteringsplikt også for verdipapirforetak med begrenset tjenestespekter vil således medføre unødig og uhensiktsmessig dobbelrapportering.

Likeledes er det åpenbart at foretak som kun driver investeringstjenesten aktiv forvaltning, evt. i kombinasjon med investeringsrådgivning, i utgangspunktet ikke er ment å være omfattet fra EUs side. Slike selskaper utfører ikke selv handler i finansielle instrumenter notert på regulert marked. I stedet

blir deres handler kanalisert gjennom verdipapirforetak med konsesjon til å yte en eller flere av investeringstjenestene nevnt i ny vphl. § 2-1 (1) nr. 1, 2 eller 3, såkalte tradisjonelle meglerforetak. Det mest vanlige er at aktiv forvaltningsforetak legger inn ordre hos verdipapirforetak som er medlem av de aktuelle regulerte markedene. Dette verdipapirforetaket vil allerede forestå den nødvendige transaksjonsrapportering til myndighetene, enten dette verdipapirforetaket utfører ordren på markedsplassen, mot egen bok, eller mot et annet verdipapirforetak utenom markedsplassen. Et krav om rapportering av de eksakt samme handler også fra aktiv forvaltningsforetakene vil innebære en uheldig dobbelrapportering, og pålegge norske aktiv forvaltningsforetak betydelige unødige kostnader. Aktiv forvaltningsforetak bør således være unntatt fra kravet til transaksjonsrapportering.

Spørsmålet om hvorvidt det etter forskriften skal være en ubetinget plikt for verdipapirforetak omfattet av rapporteringskravene til å rapportere identiteten til sluttkunden vil imidlertid også ha betydning for om aktiv forvaltningsforetak vil måtte være omfattet av kravet til transaksjonsrapportering, jf. at CEBS åpner for rapportering av identiteten til verdipapirforetaket (aktiv forvaltningsforetaket) som har sluttkunden i stedet for sluttkundens identitet. Årsaken til at dette kan ha betydning er at det lenge har vært praksis innen aktiv forvaltning at aktiv forvaltningsforetak i en del tilfeller av praktiske grunner legger inn kundeordre hos meglerforetak i selskapets navn, men med den hensikt at de finansielle instrumentene fordeles på kunders porteføljer så snart meglerforetaket har sluttført arbeidet med ordren. I slike tilfeller vil meglerforetaket ikke nødvendigvis ha informasjon om sluttkunden på tidspunktet for transaksjonsrapportering (fordi det kan ta tid å fylle opp ordren gjennom flere kjøp eller salg i markedet), men kun identiteten til aktiv forvaltningsforetaket som har fattet investeringsbeslutningen.

Hvis det innføres et ubetinget krav om at sluttkunden skal identifiseres, også i de tilfeller hvor kunden har utkontraktert investeringsbeslutningene til et aktiv forvaltningsselskap, må aktiv forvaltningsforetak som ønsker å fortsette den omtalte praksis, etablere et kostbart system for transaksjonsrapportering. Alternativet er å opphøre med den nevnte praksis, noe som også vil ha kostnader for foretakene. Det er etter FNHs syn uheldig at man foreslår en strengere gjennomføring av transaksjonsrapporteringen i Norge, som har som konsekvens at verdipapirforetak som ikke er ment å være omfattet av rapporteringskravene fra EUs side, likevel blir underlagt kravene til rapportering.

Rent praktisk viser vi til vedlagte forslag til endring i forskriftsteksten, der vi har innarbeidet ovenstående merknader (vedlegg 1).

Transaksjonsbegrepet

Det opplyses at Kredittilsynet har deltatt i samarbeidsprosjekt med de øvrige nordiske tilsynsmyndigheter for å utvikle et teknisk system for transaksjonsrapportering, noe som burde tilsi en høy grad av harmonisering, og det vil fremstå som svært uheldig dersom norske verdipapirforetak pålegges en mer omfattende rapportering enn i den øvrige nordiske land. Det gjelder både i spørsmålet på hvilket nivå transaksjonene skal rapporteres, transaksjonsbegrepet, og hva som rapporteres i tilknytning til transaksjonene. Vi kan ikke se at det er godtgjort at det er andre behov i Norge enn i våre nærmeste naboland. Mer omfattende krav i Norge enn i nabolandene vil forverre konkurransesituasjonen for norske foretak, og kan i ytterste konsekvens medføre at transaksjoner

flyttes ut av Norge. For transaksjoner utført i utlandet, i verdipapirer notert på norsk børs, vil norske myndigheter være avhengige av andre lands myndigheter for å motta rapporteringer, og man kan da ikke regne med å motta andre opplysninger enn det aktuelle hjemlandet samler inn etter sitt regelverk.

Rapportering på børstransaksjonsnivå antas å være relativt ukomplisert for handler som matches internt eller via børs. Imidlertid vil det være ordretyper som kompliserer bildet. Et eksempel på dette er oppsamlingsordre. Her vil rapportering på børstransaksjonsnivå kreve betydelig utvikling fra leverandør av handelssystem for å kunne linke disse automatisk mot kunde-ID. Det stiller seg dog annerledes dersom man legger opp til et regime hvor oppsamlingskonti kan rapporteres som kunde-id for den enkelte transaksjon. Det forutsettes da at transaksjonen mellom oppsamlingskontoen og sluttkunde rapporteres tilsvarende en børstransaksjon med sluttkundens ID. Vi ber om at tilsynsmyndighetene gir tydelige føringer på hvordan ovennevnte problemstilling forventes løst.

Unntak for transaksjoner i varederivater

Det opplyses i høringsnotatet at det pågår diskusjoner om hvordan transaksjonsrapportering av varederivater skal gjennomføres. Kredittilsynet legger i sitt høringsnotat ikke opp til fritak fra rapporteringsplikt for instrumenter som nevnt i vphl. § 2-2 femte ledd nr 2 og 5 (varederivater og andre "derivatliknende" instrumenter). FNH støtter dette, under forutsetning av at et eventuelt EU-vedtak om fritak fra rapporteringsplikt for varederivater tas inn gjennom en unntaksbestemmelse på et senere tidspunkt.

Kundeidentifikasjon

Etter Kredittilsynets forslag skal kunde-id tas med i transaksjonsrapporteringen. Det henvises i den sammenheng til antatt praksis i de øvrige nordiske land. Men det opplyses også at hvilken informasjon som samles inn for dette formålet vil variere mellom landene. Som nevnt ovenfor, synes vi det er uheldig at det samarbeidet som man har hatt mellom de nordiske land ikke har ført til en harmonisering av hvilken informasjon som skal registreres. Mange banker og verdipapirforetak har virksomhet i flere nordiske land, og ulike krav til rapportering påfører dem ekstra kostnader.

I enkelte andre EØS-land vil man imidlertid ikke rapportere kundeidentifikasjon. Kredittilsynet legger til grunn at alle data som innhentes gjennom transaksjonsrapporteringen skal rapporteres videre til andre lands tilsynsmyndigheter. Vi finner det overraskende at norske myndigheter uten videre vil utlevere all kunde-id til land som selv ikke krever slik informasjon. Lovgivende myndigheter i disse land har, etter en avveining på nasjonalt nivå, kommet til at man ikke vil pålegge landets verdipapirforetak å gi slike rapporter til de lokale tilsynsmyndighetene. Det er mange land innenfor EØS, og flere av dem sliter fortsatt med organisert kriminalitet og korrupsjon. Selv om offentlige myndigheter i disse landene er underlagt taushetsplikt, kan taushetsbelagte opplysninger bli gjenstand for ulovlig utlevering til uvedkommende. Norske tilsynsmyndigheter påtar seg et stort ansvar om de uten noen nærmere vurdering sender videre all den informasjon som de krever at norske foretak skal rapportere til Kredittilsynet, herunder spesielt kunde-id. Vi viser til personopplysningsforskriften, kapittel 2.

Det bemerkes at kunde-id for norske kunder vil gi Kredittilsynet informasjonen som er nyttig i forbindelse med aktuelle undersøkelser. Imidlertid vil kunde-id mangle for transaksjoner i verdipapirer notert på norsk børs eller utstedt av norsk foretak dersom transaksjonen er utført i land som ikke krever rapportering av kunde-id. Videre vil transaksjoner foretatt av utenlandske investorer gjennom forvalterregistrering vanskeliggjøre Kredittilsynets undersøkelser. FNH er opptatt av at norske verdipapirforetak ikke skal få konkurransemessige ulemper som følge av et norsk krav om rapportering av kunde-id. Myndighetene bør også være opptatt av at kravene i Norge ikke blir så strenge at transaksjonene flyttes ut av det norske markedet, med de konsekvenser det har for rapporteringen.

Dersom krav om kunde-id innføres, støtter FNH forslaget om at kunde-id for utenlandske kunder kan representeres ved internt kundennummer, såfremt tilsvarende organisasjonsnummer fra kundens hjemland ikke finnes eller ikke er relevant.

Rapportering av andre typer finansielle instrumenter

FNH støtter forslaget om å unnta unoterte derivater i finansielle instrumenter notert på regulert marked fra rapporteringsplikten. Dersom det på et senere tidspunkt vurderes innført krav om rapportering av slike OTC-derivater vil vi fremheve betydningen av et harmonisert regelverk for de ulike statene innen EØS-området.

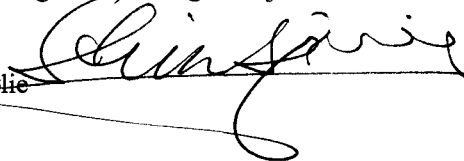
Overgangsbestemmelser

Når det gjelder overgangsregel, § 10-40, ser ikke ut som Kredittilsynet her har tatt hensyn til utenlandske aktører. For norske aktører trer ikke de nye reglene i kraft før en gang neste år, mens for eksempel danske myndigheter, etter det vi vet, er klare til å ta i mot rapportering fra det tidspunktet loven for øvrig trer i kraft. Det kan derfor bli vanskelig for utenlandske foretak med filial i Norge å rapportere til tilsynsmyndighetene for noen transaksjoner og til børsen (Oslo Børs) for andre. Vi mener derfor at utenlandske foretak som er klare til å rapportere, må kunne rapportere til hjemstatens tilsynsmyndigheter og slippe å rapportere til Oslo Børs. Hjemlandets tilsynsmyndighet vil så kunne oversende transaksjonsrapportene til Kredittilsynet når denne er klar til å motta dem.

Med vennlig hilsen

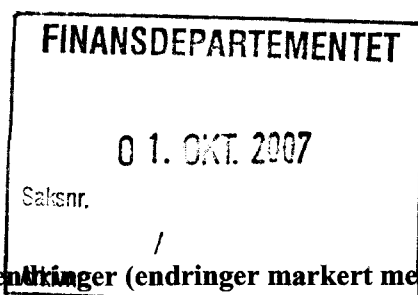
Finansnæringens Hovedorganisasjon

Stein Sjølie
Direktør

Vedlegg:

1. Forslag til endring i forskriftsteksten.
2. FNHs brev 15.06.2007 til Kredittilsynet.

NOTAT

Konkrete forslag til endringer (endringer markert med uthevet skrift, ny tekst er understreket og tekst som foreslås tatt ut er gjennomstreknet)

Til § 10-36

§ 10-36. *Virkeområde*

(1) Bestemmelsene i §§ § 10-37 til § 10-39 gjelder for verdipapirforetak med tillatelse etter verdipapirhandelloven § 9-1 til investeringstjenestene i verdipapirhandelloven § 2-1 (1) nr. 1, 2 eller 3 når disse utfører transaksjoner i finansielle instrumenter notert på regulert marked. Bestemmelsene gjelder likevel ikke for verdipapirforetak med begrenset tjenestespekter etter verdipapirhandelloven § 1-3.

(2) Bestemmelsene i §§ § 10-37 til § 10-39 gjelder for øg-filial av utenlandsk verdipapirforetak med tilsvarende tillatelse som nevnt i første ledd, jf. verdipapirhandelloven § 9-24 første ledd.

(3) Bestemmelsene gjelder likevel ikke for transaksjoner som utføres av filial av norsk verdipapirforetak i annen EØS-stat, jf. verdipapirhandelloven § 9-23.

Subsidiært forslag til § 10-36 første ledd ift. aktiv forvaltningsforetak, dersom bestemmelsen i forslaget om rapportering av sluttkundens identitet i § 10-38 blir opprettholdt:

(1) Bestemmelsene i §§ § 10-37 til § 10-39 gjelder for verdipapirforetak med tillatelse etter verdipapirhandelloven § 9-1 til investeringstjenestene i verdipapirhandelloven § 2-1 (1) nr. 1, 2, 3 eller 4 når disse utfører transaksjoner i finansielle instrumenter notert på regulert marked. Bestemmelsene gjelder likevel ikke for verdipapirforetak med begrenset tjenestespekter etter verdipapirhandelloven § 1-3. Bestemmelsene gjelder heller ikke for verdipapirforetak med tillatelse til investeringstjenesten i verdipapirhandelloven § 2-1 (1) nr. 4 når foretaket utfører alle transaksjoner gjennom verdipapirforetak med tillatelse til investeringstjenesten i verdipapirhandelloven § 2-1 (1) nr. 1, 2 eller 3 og verdipapirforetaket som utfører handelen kjenner sluttkundens identitet.

Til § 10-37:

§ 10-37. Rapporteringspliktige transaksjoner

(1) Med transaksjon som skal rapporteres etter verdipapirhandelloven § 10-18 menes ethvert kjøp eller salg av finansielt instrument notert på regulert marked **utført** på vegne av kunde eller for rapporteringspliktiges egen regning. Rapporteringsplikten gjelder uavhengig av om transaksjonen er utført på regulert marked.

(2) For kundeordre utført ved hjelp av flere transaksjoner som nevnt i først ledd skal hver transaksjon rapporteres separat.

(3) Transaksjoner som nevnt i første ledd utført på vegne av flere kunder skal fordeles på de enkelte kunder og rapporteres separat for hver kunde.

(4) I de tilfeller hvor verdipapirforetak utfører transaksjon som ledd i oppfyllelse av ordre opprinnelig lagt inn hos annet verdipapirforetak og det utførende verdipapirforetaket ikke besitter informasjon som nevnt i § 10-38, skal verdipapirforetak som besitter informasjon som nevnt i § 10-38 rapportere i henhold til verdipapirhandelloven § 10-18.

(5) Kredittilsynet kan i enkeltvedtak eller forskrift gi nærmere bestemmelser om rapporteringspliktige transaksjoner.

Til § 10-38:

§ 10-38. Kundeidentifikasjon

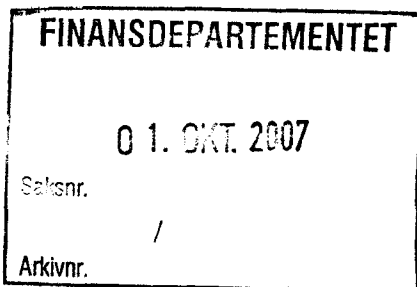
(1) Transaksjonsrapporter skal inneholde følgende opplysninger om kunden:

(a) fødselsnummer, organisasjonsnummer, D-nummer eller, dersom kunden ikke har slikt nummer, annen entydig identitetskode.

(2) Når rapporteringspliktige transaksjoner utføres som ledd i investeringstjenesten i verdipapirhandelloven § 2-1 (1) nr. 4 kan transaksjonsrapporter inneholde identitetskode (BIC) til aktiv forvaltningsforetaket i stedet for identifikasjon av sluttkunde.

Kredittilsynet
Postboks 100 Bryn
0611 OSLO

Dato: 15.06.2007

Vår ref.:2007/00273 – FJA/TH
Deres ref.: 07/2826

Høringsuttalelse til høringsnotat om transaksjonsrapportering etter MiFID

Finansnæringens Hovedorganisasjon (FNH) viser til Kredittilsynets høringsnotat 20.04.2006 om transaksjonsrapportering etter MiFID.

1. Innledning

Våre merknader til høringsnotatet er basert på en organisasjonsmessig behandling av et konkret innspill fra én medlemsbedrift, DnB NOR. Uttalelsen fra FNH er innholdsmessig lik den uttalelse som er sendt til Kredittilsynet fra nevnte medlemsbedrift, med unntak av punktet om kundeidentifikasjon i rapporteringen, jf. pkt. 5 nedenfor.

2. Definisjon av utfører og transaksjon

Det er FNHs oppfatning at rapportering bør skje på utførelse som ender opp i en transaksjon. I henhold til drøftelsene i Kredittilsynets notat legges det opp til rapportering av delhandler. Vi ser på transaksjon som en utførelse av ordre gjennom skriving av sluttседdel. I verdipapirforetaks oppfølging av handel er det transaksjoner på sluttседdelnivå som kontrolleres, og det er også sluttседdelnivå som rapporteres til VPS. Dersom transaksjoner skal rapporteres på delhandelnivå vil det komplisere verdipapirforetaks oppfølging og kobling av alle børshandler mot kundeordre.

Handelsteknisk er det i dag ikke praksis å registrere delhandler på kundenivå. Kobling mot kunden skjer først når ordren er ferdig utført. Dermed vil kunde-id først være tilgjengelig på sluttседdelnivå.

Rapportering på børstransaksjonsnivå vil bety en betydelig utvikling fra leverandør av handelssystem. Utviklingen vil kompliseres ved at det også kreves rapportering av transaksjoner som ikke har børside-ident.

3. Tidspunkt for rapportering

FNH støtter Kredittilsynets forslag om rapportering en gang per dag fra verdipapirforetaket og innen den frist som følger av ny vphl. § 10-18 første ledd.

4. Transaksjonsrapporteringssystem

Verdipapirforetakets database for stamdata vil inneholde verdipapirets ISIN, tildelt av Verdipapirsentralen (VPS). Stamdata valideres via innsendelse av handler til VPS. Det samme vil også

FINANSNÆRINGENS HOVEDORGANISASJON

konadresse/Postal address: P.O. Box 77 Solli, 0102 Oslo, Norway. Konadresse/visiting address: Høvstings gate 2, Oslo
telefon/telephone: +47 22 25 47 00, e-mail: info@fnh.no, web: www.fnh.no / organisasjon@finansnæringens
Hovedorganisasjon: NO 981 12 482. Finansnæringens server: www.fnh.no / NO 000 010

være tilfelle for transaksjoner i finansielle instrumenter notert på andre regulerte markeder innen EØS. Her vil verdipapirforetaket benytte stamdata som er registrert på aktuelt finansielt instrument, og stamdata registrert i verdipapirforetakets database vil bli matchet mot oppgitte data fra motpart ved gjennomføring av handel.

I Kredittilsynets notat kan det se ut som om transaksjonsrapporteringssystemet skal gi tilbakemelding dersom manglende rapportering eller dersom rapportering fra verdipapirforetaket inneholder feil. Det bør ikke være noen validering av mottatt data på verdipapirnivå mot en tabell med stamdata. Hvis en handel skulle være registrert på feil ISIN eller lignende, vil dette bli korrigert med en kansellerende sluttседdel og en ny sluttседdel som erstatter kansellert handel. Dette vil også gjelde for alle andre feil, dvs. handel blir kansellert av verdipapirforetaket og en ny handel registreres. FNH anser det som mest naturlig at transaksjonsrapporteringssystemet gir tilbakemelding kun i de tilfeller hvor data ikke er mottatt, basert på kontroll av første og siste record i en sending. I slike tilfeller må man i transaksjonsrapporteringssystemet kunne velge om alle data skal sendes på nytt, eller om man vil merke hver enkelt record for å starte opp fra sist mottatte record.

5. Kundeidentifikasjon i rapporteringen

Etter Kredittilsynets vurdering skal sluttkunde rapporteres av utførende verdipapirforetak, og dersom utførende verdipapirforetak ikke besitter informasjon om sluttkunde skal andre verdipapirforetak i transaksjonskjeden rapportere kunde-id. FNH vil peke på at dette innebære en strengere regulering enn det som følger av CESRs endelige Level 3 Guidance, nedfelt i dokument CESR/07-301 om MiFID transaksjonsrapportering (mai 2007). I pkt 22 og de etterfølgende retningslinjene i nevnte dokumentet heter det:

“22. However, in order to enhance convergence on transaction reporting obligations for firms, CESR members have agreed a common treatment of collecting transaction information. CESR members commit themselves to collect transaction reports of those transactions which are conducted by the firms transacting directly with or as an execution venue (immediate market facing investment firms) and those transactions where the investment firm is undertaking the transaction on its own accounts (either on market or off-market). Additionally they have agreed they should be able to exchange the information necessary to identify the ultimate client or the investment firm which is dealing with the ultimate client

...

Level 3 Guidance:

As an interim solution CESR members have agreed to commit themselves to collecting the following:

- (a) Information relating to transactions conducted by the investment firms transacting directly with an execution venue (immediate market facing firm);
- (b) information relating to transactions not covered by (a) above but where the investment firm is undertaking the transaction on its own accounts (regardless whether the transaction is executed on RM or MTF or outside them) and

(c) information which is necessary to identify the ultimate client on whose behalf the transaction is undertaken or that information which is necessary to establish the identity of the investment firm which is dealing with the ultimate client where the competent authority is not already in possession of such information or where it could not obtain such information in a sufficiently timely manner.”

Det følger av pkt. (c) i retningslinjene ovenfor at myndighetene skal kreve at verdipapirforetak enten rapporterer inn informasjon om sluttkunde eller informasjon om det verdipapirforetak som har sluttkunden, dersom myndighetene ikke allerede har tilgang til denne informasjonen eller ikke kan skaffe slik informasjon tilstrekkelig raskt.

FNH vil be om at det åpnes for at utførende verdipapirforetak (dvs. ”immediate market facing investment firms” og ”firms undertaking the transaction on its own accounts”) kan rapportere identiteten til verdipapirforetaket som har sluttkunden, når det selv ikke har tilgang til informasjon om sluttkunden.

Bruk av dette unntaket vil være aktuelt i forbindelse med akseptert praksis innen aktiv forvaltning, hvor verdipapirforetak som kun driver investeringstjenesten aktiv forvaltning legger inn en ordre hos et meglerforetak i eget navn, med sikte på fordeling på kunder når meglerforetaket har sluttført arbeidet med ordren. Meglerforetaks arbeid med slike ordre kan i noen tilfeller ta flere dager, noe som medfører at slike meglerforetaket ikke vil ha kjennskap til sluttkundens identitet på tidspunktet for transaksjonsrapporteringen (daglig rapportering). Det vil etter vårt syn være uheldig om verdipapirforetak som yter investeringstjenesten aktiv forvaltning, og som ikke yter noen av de to investeringstjenestene ordreførelse og egenhandel, blir underlagt en plikt til å etablere kostbare systemer og rutiner for transaksjonsrapportering, for å opprettholde en hensiktsmessig måte å innlegge ordre på. Kravene til transaksjonsrapportering fra EU er åpenbart myntet på foretak som yter investeringstjenestene ordreførelse og egenhandel, jf. også ovennevnte sitat fra retningslinjene fra CESR, som synes å bekrefte dette.

Det vil også være behov for å kunne begrense rapporteringsplikten til å identifisere verdipapirforetaket, der det er et annet verdipapirforetak som har sluttkunden. Dette er for så vidt i samsvar med det som er illustrert eksempel 1 til 4 i vedlegg 1 til høringsnotatet, dvs. når det gjelder transaksjonsrapporteringen fra verdipapirforetak ÆØÅ. I denne forbindelse ønsker vi å peke på at dersom motparten til verdipapirforetak ÆØÅ er et verdipapirforetak fra stat utenfor EØS-området, vil TRS-databasen til Kredittilsynet normalt mangle informasjon sluttkunde. Det samme vil gjelde dersom motparten er et verdipapirforetak hjemhørende annen EØS-stat, jf. at det i retningslinjene fra CESR heter at CESRs medlemmer skal utveksle den informasjon som følger av pkt. (a) og (b) i de inntatte retningslinjene ovenfor, mens informasjon som følger av pkt. (c) skal gis på forespørsel, dersom informasjonen er tilgjengelig. Vi anser for øvrig den sistnevnte presiseringen fra CESR som viktig av hensyn til personvernet.

I eksempel 1 og 4 i vedlegg 1 til høringsnotatet opptrer verdipapirforetak XYZ som ”agent – på kommisjon” og sender kjøpsordren i eget navn over til det utførende verdipapirforetaket ÆØÅ. Vi

finner det uklart hva som menes med "agent – på kommisjon". Den alminnelige forståelsen av agent skulle tilsi at XYZ er agent for hovedmann ÆØÅ, og at XYZ inngår avtaler for hovedmannens regning og risiko, og i hovedmannens navn. I slike tilfeller vil hovedmannen kjenne sluttkundens identitet og kan rapportere denne i transaksjonsrapporteringen, og XYZ bør ikke underlegges egen rapporteringsplikt. Denne situasjonen er på mange måter lik den som oppstår ved ordreforiming. I tilfelle verdipapirforetak XYZ etter ny vphl. kan opptre som agent og handle i eget navn, bør det etter vårt syn klarlegges hvilken investeringstjeneste foretak som skal drive slik virksomhet etter ny lov, må ha konsesjon for, jf. forskjellene mellom gml. vphl. § 11-1 og § 1-2 første ledd nr 1 og ny vphl. § 12-1 og § 2-1 første ledd nr. 2. Vi vil anta at denne type kommisjonshandel etter de endringer som er foretatt i vphl. kun vil være tillatt for verdipapirforetak med tillatelse etter ny vphl. § 2-1 første ledd nr. 2 (utførelse av ordre). Vi antar videre at dette er foretak som i de fleste tilfeller vil være underlagt kravene til transaksjonsrapportering. I så fall bør rapportering av transaksjoner med sluttkunder ved kommisjonshandel kunne integreres i den øvrige rapporteringen uten for store kostnader. Sistnevnte vil ikke være tilfelle dersom verdipapirforetak som ellers ikke er underlagt transaksjonsrapportering, blir underlagt krav om å rapportere sluttkunde. Hvis dette skulle bli en aktuell problemstilling ber vi Kredittilsynet om å begrense rapporteringen til identiteten til verdipapirforetaket som har sluttkunden.

Utenlandske kunder uten personnummer eller foretaksnummer kan registreres i verdipapirforetakenes handelssystemer med en kombinasjon av kundens hjemland og "lokalt" person-/foretaksnummer, alternativt med tildelt kundenummer i det enkelte foretaks handelssystem. Kunde-id på utenlandske kunder vil dermed ikke være entydig.

Kredittilsynet viser i sitt høringsdokument til at flere norske verdipapirforetak ser fordeler ved å inkludere kunde-id i rapporteringen, blant annet fordi antall forespørsler fra Kredittilsynet kan reduseres. Henvendelser fra Kredittilsynet om utlevering av kundetransaksjoner oppleves som lite byrdefullt av FNHs medlemmer sett opp mot de potensielle kostnader etableringen av transaksjonsrapporteringssystemet kan medføre.

6. Kombinasjon av transaksjon og kundeidentifikasjon - Implikasjoner av valgene

Kredittilsynets viser i høringsnotatet til fire ulike kombinasjoner av transaksjonsrapportering. FNH ønsker følgende prioriterte rekkefølge:

1. Ikke børstransaksjonsnivå og uten kunde id
2. Ikke børstransaksjonsnivå, men med kunde id
3. Børstransaksjonsnivå, men uten kunde id
4. Børstransaksjonsnivå og med kunde id.

Rapportering under nr. 4 vil bli komplisert bl.a. ved at børsmegler kan utføre en kundeordre ved å "jobbe" en ordre gjennom dagen. I slike tilfeller vil hver børshandel representere en ny ordre. Knytning mot tidligere registrert elektronisk kundeordre skjer først når handlene reallokeres gjennom kobling mot kundeordren. Vi ser følgelig for oss en betydelig utvikling av de ulike handelssystemene som er i bruk av norske verdipapirforetak. Rapportering i tråd med pkt 4 over vil etter vår mening bety

to løsninger for transaksjonsrapportering, da det også skal rapporteres transaksjoner som ikke utføres direkte på børs.

7. Tilbakemelding på Kredittilsynets forslag om rapportering av børstransaksjon med kunde-id:

Pkt 6 a): Det følger av våre kommentarer over at personnummer og foretaksnummer kan fungere for norske kunder. Det er imidlertid ingen entydig standard for kundeidentifikasjon for utenlandske kunder. Ettersom en stor del (67,5%) av handlet volum på Oslo Børs gjøres av eller på vegne av internasjonale investorer, og det er høyst usikkert om utenlandske verdipapirforetak kan eller vil formidle kunde-id, stiller vi spørsmål ved hensiktsmessigheten av å kreve rapportering av kunde-id fra norske verdipapirforetak.

Pkt 6 b): Dersom Kredittilsynet velger å benytte personnummer eller foretaksnummer som kunde-id ved delhandler på børs må verdipapirforetakenes handelssystemer bygges om. En systemendring vil være kostbar og tidkrevende. Det er også usikkert om systemleverandører vil kunne levere endrede versjoner av handelsløsningene innen 1. november 2007

Med vennlig hilsen

Finansnæringens Hovedorganisasjon

Stein Sjølie
Direktør

Tor A. Hvidsten
Ass.direktør